

Diskriminering – en het valfråga

"MEN I STÄLLET FÖR ATT TA TAG I GIGANTISKA ORÄTTVISOR, HANDLAR VALDEBATTEN I HÖGT TONLÄGE TILL STOR DEL OM STRÄNGARE STRAFF, MISSTÄNKLI GGÖRANDE AV FOLKGRUPPER OCH RENA KRÄNKNINGAR", MENAR SKRIBENTER. (BILD: RONNY B NILSSON)

Diskriminering har blivit en het fråga i valdebatten. Men på helt fel sätt. För att komma tillrätta med ett av våra allvarligaste samhällsproblem, efterlyser vi åtgärder som bygger på tillit i stället för hat och förakt mellan grupper. I Sverige finns det sju diskrimineringsgrunder, fastslagna i diskrimineringslagen 2008:567. Syftet är att motverka särbehandling och felaktig behandling. Att var och en ska behandlas lika och rättvist. Men i stället för att ta tag i gigantiska orättvisor, handlar valdebatten i högt tonläge till stor del om strängare straff, misstänkliggörande av folkgrupper och rena kränkningar.

Under parollen Tryggare Sverige (våldigt otryggt för många), finns förslag om att polisen ska få göra husrannsakan i lägenheter och förråd utan misstanke om brott. Att inrätta särskilda zoner, där människor ska visiteras beroende på utseende, att folk ska lagföras om de bara pratar med någon kriminell och att hela familjer ska vräkas från sina bostäder om någon i familjen är kriminell. Av allt att döma är dessa förslag tänkta att gälla enbart i så kallade utsatta områden, där oskyldiga, hyggliga människor riskerar att utsättas.

En diskrimineringsgrund är ålder, som handlar om både unga och gamla. Här finns flera exempel på hur svaga grupper diskrimineras och behandlas illa, att väldigt lite görs, trots att problemen är kända. I dagarna kom en rapport om hur unga sexutnyttjas på statliga SIS-hem, (Statens institutionsstyrelse) där ungdomar vårdas för bland annat psykosociala problem, missbruk och destruktiva beteenden. Detta är ingenting nytt och i SIS egna Lex-Sarah anmälningar finns också flera exempel på hur statligt anställda fört in droger på behandlingshem.

Nyligen offentliggjordes en tillsynsrapport, som Institutionen för vård och omsorg, IVO, gjort på särskilda boenden för äldre. Den visar att ingen av de granskade kommunerna helt lever upp till de krav som ställs på vården. Att lägstanivån i äldreomsorgen var alldeles för låg och att kommuner och regioner, trots tillsyn och beslut från IVO, inte har vidtagit tillräckliga åtgärder.

Diskriminering finns inom många områden i Sverige. Inom bostadsmarknaden, där det byggs alldeles för få hyreslägenheter med rimliga hyror, där folk tränger ihop sig för att klara kostnaden och där sökande med ovanliga efternamn ofta nekas hyra. Inom arbetsmarknaden, med orättvisa löner och där många utnyttjas, inte minst matbuden, som sliter i farliga jobb med låga inkomster.

Där hela grupper utomeuropeiska personer dras över en kam och misstänkliggörs för att inte vilja jobba utan leva på bidrag. Trots att många jobbar och bär upp inte minst den svenska vården och att de allra flesta vill jobba om bara företagen kunde ta emot, fast man inte har ett svenskklingande namn.

Vi uppmanar er politiker att föreslå åtgärder som bygger på tillit, där rättigheter respekteras. Bidra inte till ökad polarisering i er jakt efter makt!

Integrationsforum mot rasism med Antidiskrimineringsbyrån Fyrbodäl
